

Р Е Ш Е Н И Е

№212

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 09 юли 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и седми юни, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №199 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - Софийска област, против решение №120 от 02.05.2012 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №154 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е *изменено* наказателно постановление №23-2304471/24.02.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - Софийска област, издадено срещу „Енерджи 10“ ООД, гр. Радомир с ЕИК по БУЛСТАТ 201377351, със седалище и адрес: ***, с управител и представител В.С.Л.***, в качество „работодател“, за нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), като за същото нарушение, съдът е определил да бъде наложено административно наказание вместо на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, на основание привилегированата норма на чл. 415в от КТ глоба в размер на 100 (сто) лв. Мотив за постановеното изменение е преценка от страна на районния съд за осъществен състав на маловажно нарушение на КТ в смисъла на чл. 415в от КТ.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд - Радомир е незаконосъобразно и неправилно, като се поддържа теза, че прилагането в конкретния случай на чл. 415в от КТ е недопустимо, поради изменение на КТ, в частност на чл. 415в от КТ, чрез въвеждането на изключение приложимостта му за определени нарушения на КТ, измежду които и нарушението, вменено на настоящия ответник - това по чл. 63, ал. 2 от КТ. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, като остави в сила процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата, „Енерджи 10“ ООД, гр. Радомир не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник, чрез прокурор Цветков, дава заключение, че жалбата е основателна и атакуваното решение следва да бъде отменено.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от правна страна и въз основа на фактическите заключения на първата инстанция следното:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд – Радомир е възприел фактическите обстоятелства по делото посредством данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 09.01.2012 г. при извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство от служители на Д „ИТ“ – СО в обект кафе-аперитив в гр. Радомир, стопанисвано от настоящия ответник, последният в качество „работодател“ не е изпълнил задължението си по чл. 63, ал. 2 от КТ, като е допуснал до работа като „сервитьор“ лицето В.С.***, преди да и е предоставил заверено от ТД на НАП копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ за сключен между страните трудов договор. След извършена проверка и по документи в сградата на Д „ИТ“ на 12.01.2012 г. и след предоставени на контролните органи трудов договор с лицето от дата 09.01.2012 г. и уведомление за сключването на договора от дата 09.01.2012 г., регистрирано в НАП в 16:37 h същия ден, за установеното на 09.01.2011 г. нарушение, на работодателя – нарушител е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При разглеждане на спора в неговото същество, след анализ на представените и събрани в хода на проведено съобразно правилата съдебно следствие доказателства, районният съд е приел, че правилен е изводът за извършено нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ, както и че извършването му е безспорно доказано по отношение неговото авторство, но че следва да бъде приложена санкционната норма на чл. 415в от КТ, предвиждаща занижени размери на санкциите в случаите на маловажни нарушения на КТ, какъвто е направена преценка, че е процесния случай.

Касационният съд споделя позицията на първата съдебна инстанция относно необходимостта от преквалификация на вмененото на жалбоподателя нарушение, като маловажно. В тази връзка възражението на жалбоподателя, че е следвало да бъде приложен КТ в неговото изменение от ДВ бр. 7/2012 г. не се приема от настоящия съдебен състав. Решение на такова

основание – последващо неблагоприятно за нарушителя изменение на приложимият нормативен акт, би противоречало на закона и по специално на разпоредбата на чл. 3 от ЗАНН, която в ал. 1 гласи, че за всяко нарушение се прилага нормативният акт, бил в сила по време на извършването му, като ал. 2 уточнява, че ако до влизане на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Процесното нарушение е установено и прието за безспорно извършено на дата 09.01.2012 г. Законът за изменение и допълнение на КТ, обн., ДВ, бр. 7 от 24.01.2012 г., на което жалбоподателят се позовава, е влязъл в сила по общо правило на 28.01.2012 г., следователно не е бил действащ към момента на извършване на нарушението. И нито административнонаказващия орган, нито съда могат да обосноват акта си с разпоредбата на чл. 415в, ал. 2 от КТ, която към този момент не е съществувала, като същевременно се явява и неблагоприятна за нарушителя. Така по смисъла на старата редакция на чл. 415в, съдържа само една алинея, дори и изключените по силата на сега действащата разпоредба на КТ състави на нарушения, могат да бъдат изследвани за наличие на предпоставки за наказуемост по реда на чл. 415в от КТ.

За да е налице осъществен състав на нарушение по чл. 415в, ал. 1 от КТ (ред. към 09.01.2012 г.), следва да са налице три предпоставки и то в кумулация: първата е да е налице нарушение на КТ или нормативните актове издадени въз основа на същия, второ – нарушението да е отстранимо и отстранено веднага след неговото установяване и трето – от нарушението да не са произтекли вредни последици за работници или служители. В процесния случай трудов договор с лицето В.П.*** е сключен, като без значение кога в деня на проверката, тъй като това не е изследвано в рамките на производството по налагане на административно наказание. За така сключения договор уведомление до НАП е подадено около час и половина след проверката, следователно нарушението, така както е описано от проверяващите е отстранено. Няма данни по делото, за лицето да са произтекли каквито и да било неблагоприятни последици, с което е била налице и последната предпоставка за приложение на привилегирания състав на чл. 415в от КТ (ред. към 09.01.2012 г.). Административнонаказващият орган е трябвало да изследва случая за наличие на предпоставки за приложение на чл. 415в от КТ и ако установи наличието им – да определи налагане на административно наказание за осъществен привилегирован състав на процесното нарушение. Нещо повече – административнонаказващия орган е бил длъжен при това безспорно наличие на признаците за маловажност по смисъла на чл. 415в от КТ да приложи привилегированата норма. В случая АНО не разполага с право на преценка по целесъобразност – нормата на чл. 415в е императивна. В този смисъл са и мотивите на ТР №3 от 10 май 2011 г. на ВАС, че „в случаите, в които бъде установено, че са налице визираните от законодателя кумулативно дадени предпоставки по чл. 415в от КТ конкретно нарушение да бъде прието за маловажно,

административнонаказващият орган следва да приложи именно отговорността по последния текст, като съобрази размера на налаганата санкция с много по-ниските граници, установени от привилегирвания състав на тази разпоредба”.

При отстранено почти веднага нарушение и при липса на данни за причинени вреди на работници или служители, административнонаказващият орган е бил длъжен да приложи чл. 415в от КТ и като не е сторил това е приложил неправилно закона, следователно правилна е преценката на районния съд да измени процесното наказателно постановление по отношение на приложимата санкционна правна норма и съответно размера на санкцията, което на свой ред прави атакуваното решение правилно и съответно на материалния закон.

Относно размера на санкцията при така преквалифицираното нарушение, решението на първата съдебна инстанция за размера на наказанието смятаме за правилна – както в границите по чл. 415в от КТ, така и като последица от действията на нарушителя, коригирал поведението си почти веднага, с което и целите на административното наказване, заложи в чл. 12 на ЗАНН ще бъдат достижими.

Предвид гореизложеното, както и след извършената и служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от КТ, решението на първата съдебна инстанция смятаме за правилно и законосъобразно, както и за валидно, допустимо и съответно на приложимия материален закон, поради което следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №120 от 02.05.2012 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №154 по описа на съда за 2012 г., с което е *изменено* наказателно постановление №23-2304471/24.02.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област, издадено срещу „Енерджи 10” ООД, гр. Радомир с ЕИК по БУЛСТАТ 201377351, със седалище и адрес: ***, с управител и представител В.С.Л.***, в качество „работодател”, като за нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда е определено да бъде наложено административно на основание привилегированата норма на чл. 415в от КТ в размер на 100 (сто) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/